

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1048/ /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 153/2012. (IV. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a szolgálati fellépés módja tekintetében

h e l y t a d o k,

míg minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2011. augusztus 05-én elektronikus formában – majd 2011. augusztus 24-én postai úton – terjesztette elő panaszát a Panasztestülethez, amelyet 2011. szeptember 13-án, 16-án és 25-én, majd 2011. december 11-én kiegészített. Az előadott panaszok az alábbiakban foglalhatóak össze.

A Mohácsi Városházán 2011. július 28-án 08.00 órára nyilvános testületi ülést hirdettek meg. A panaszos a független önkormányzati képviselővel érkezett az épületbe 07.45 óra körüli időben, mint a „Mohácsi Valóság” című helyi újság szerkesztője. A panaszos és a független képviselő beléptek a bejárati ajtón, és fel akartak volna menni az emeletre – ahol a tanácsterem is található –, de két biztonsági őr a panaszos útját állta. A panaszos ezen megdöbbsent, majd felszólította őket, hogy álljanak el az útból, de a biztonsági őrök erre nem voltak hajlandóak. A panaszos megpróbált közöttük átmenni, de visszalökték és közölték vele, hogy nem mehet fel az emeletre csak akkor, ha a testületi ülés már elkezdődött. A panaszos és a képviselő is sérelmezte a biztonsági őrök fellépését, amelyre azok semmilyen magyarázatot nem tudtak adni, nem tudták megmondani, hogy milyen alapon és kinek az utasítására korlátozzák a panaszost mozgásában.

A biztonsági őrök a képviselőt felengedték az emeletre. A panaszost továbbra is korlátozták „személyi szabadságában és szabad mozgásban”, ezért telefonon felhívta a rendőrséget és rendőri intézkedést kért. Körülbelül 15 perc elteltével két rendőr érkezett a helyszínre. A panaszos elmondta a rendőröknek – akik nem mutatkoztak be neki –, hogy a két biztonsági őr személyi szabadságában korlátozta, fizikálisan akadályozta, lökdöste, és agresszíven megakadályozta abban, hogy felmenjen az emeletre a képviselővel és részt vegyen a kezdődő nyilvános testületi ülésen. Az említett képviselő a rendőri intézkedésnél már nem volt jelen.

Az egyik rendőr elkérte a panaszos személyi igazolványát, majd lekérdezték az adatait, hogy nem áll-e körözés alatt. A panaszos határozottan sérelmezte ezt az eljárást, amire az volt az intézkedést vezető rendőr magyarázata, hogy fokozott ellenőrzés van elrendelve az ország egész területére, ezért ellenőrizték le az adatait. A fokozott ellenőrzés kapcsán ugyanakkor semmilyen jogszabályra nem hivatkoztak a rendőrök, és azt nem is indokolták semmivel. A rendőrök csak az egyik biztonsági őr személyi igazolványát kérték el.

A rendőrök meghallgatták az egyik biztonsági ört, aki elmondta, hogy valóban a panaszos útját állták, hogy ne tudjon feljutni az emeletre. Azt azonban, hogy miért, milyen alapon, és kinek az utasítására tették mindezt, a rendőrnek nem mondta el, illetve azt közölte, hogy nincs az adott napon ügyintézés. Ezt a magyarázatot az intézkedést vezető rendőr elfogadta, ő maga pedig azt mondta a panaszosnak, hogy nyári szünet van.

A panaszos kérte a rendőrt, hogy kérdezzen rá, derítse ki, milyen alapon vannak a helyszínen a biztonsági őrök, milyen joga és kinek az utasítására akadályozzák a panaszost a közintézményben való mozgásában, a rendőr azonban ezeket a kérdéseket – amelyek a panaszos véleménye szerint a tényállás megállapításához elkerülhetetlenek lettek volna – nem tette fel, sőt kerülte, hogy azokat tisztázza.

A rendőr végül közölte a panaszossal, hogy „erről írnak majd egy jelentést és ennyi, ők az intézkedést befejezték”. A panaszost panasztételi lehetőségéről nem oktatták ki, amit szintén sérelmesnek tartott.

A panaszos állítása szerint, a rendőri intézkedésről és annak előzményeiről hangfelvételt készített, amelyet csatolt panaszához.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- 1) a rendőrök szolgálati fellépésének módját;
- 2) igazoltatásának jogszerűségét, adatainak lekérdezését;
- 3) bűncselekmény miatt tett bejelentése nyomán a rendőri intézkedés elmulasztását;
- 4) panasztételi jogáról való tájékoztatásának elmaradását.

A Panasztestület arra a következtetésre jutott, hogy a vizsgált rendőri intézkedések több ponton sértették a panaszos tisztességes eljáráshoz, valamint jogorvoslathoz való jogát. Az egyes alapjogok sérelme összességében elérte azt a szintet, amely a Panasztestület súlyos alapjogsérelmet megállapító állásfoglalását megalapozza, ezért a többszöri jogsérelmet súlyosító körülményként vette figyelembe.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. augusztus 05-én, elektronikus úton továbbított panaszbeadványa;
- a panaszos 2011. augusztus 24-én, postai úton megküldött panasz-megerősítése és kiegészítése (2 db CD lemez)
- a panaszos 2011. szeptember 13-án, elektronikus úton továbbított panasz-kiegészítése;
- a panaszos 2011. szeptember 16-án, elektronikus úton továbbított panasz-kiegészítése;
- a panaszos 2011. szeptember 25-én, elektronikus úton továbbított panasz-kiegészítése;
- a panaszos 2011. december 11-én, elektronikus úton továbbított panasz-kiegészítése;
- a Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének 02030/105/20/2011.P. számú, 2011. szeptember 09-én kelt összefoglaló jelentése;
- az Országos Rendőr-főkapitányság 29000/14440-1/2011/ált. számú, 2011. június 16-án kelt tájékoztatása a fokozott ellenőrzés elrendeléséről;
- a Mohácsi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály vezetőjének 02030/5165-2/2011. id. számú, 2011. szeptember 09-én kelt jelentése;
- adatlekérő nyilvántartási lap;
- Mohács város polgármesterének 19139/2011. számú, 2011. szeptember 15-én kelt tájékoztató levele;
- a 2011. július 28-án megtartott rendkívüli képviselő-testületi ülés biztosításáról készült feljegyzés;
- 1 db CD lemez (a rendőrségre tett bejelentés hangfelvétele).

A panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálata tárgyává tettem a rendőrség intézkedés kötelezettsége fennállt -e. Vizsgáltam ezen túlmenően a szolgálati fellépés módját, az igazoltatás adatai rögzítésének és lekérdezésének szakszerűségét, a tényállás felderítésének szakszerűségét, a panasztétel lehetőségeiről való felvilágosítás teljesítését.

III.

A rendőrök intézkedési kötelezettségét az alábbi jogszabályok tartalmazzák:

Az Rtv. 13. § (1) bek. szerint, *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli,*

feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdés alapján, *„bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.”*

A panaszos állítása és a rendőrségi dokumentumok megegyezően azt tartalmazzák, hogy a rendőrök azért jelentek meg a városházán, mert a panaszos telefonon bejelentést tett a rendőrségre, és intézkedést kért, azért, mert a biztonsági őrök személyi szabadságát korlátozták, és – álláspontja szerint – bűncselekmény megalapozott gyanúja merült fel.

Megítélésem szerint, a panaszos bejelentése alapján a rendőrök a közrend, közbiztonság védelme érdekében jogosultak és egyben kötelesek is voltak intézkedni. A rendőrség által hivatkozott adatok megfelelő alapot nyújtottak az intézkedési kötelezettségre, a bejelentett bűncselekmény gyanúját keltő cselekmény miatti rendőri fellépésre.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott panaszok vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A panaszos sérelmezte a rendőrök szolgálati fellépésének módját.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése alapján *„a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.*

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

A Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése értelmében, *„a rendőr az intézkedést - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.”*

A panaszos által bizonyítékként becsatolt hangfelvétel felhasználásával kapcsolatosan az alábbi jogszabályt vettem figyelembe:

A Ket. 2. § (1) bekezdés szerint, *„Az ügyfeleket a hatósági eljárásban megilleti a törvény előtti egyenlőség, ügyeiket indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.*

(2) *A közigazgatási hatósági eljárásban tilos minden olyan különbségtétel, kizárás vagy korlátozás, amelynek célja vagy következménye a törvény előtti egyenlő bánásmód megsértése, az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője e törvényben biztosított jogának csorbitása. Az eljárás során az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani.*

(3) *A közigazgatási hatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valóságghű tényállásra alapozza.”*

A hangfelvétellel kapcsolatosan megállapítható, hogy a felvétel ideje és helye, illetve a felvételen hallható személyek kiléte nem állapítható meg, valamint korunk technikai fejlettségére tekintettel, a hangfelvétel esetleges manipulálása kétségesse teszi az eljárás során bizonyítékként történő elfogadását. Mindezen túlmenően rögzítendő, hogy a hangfelvétel készítése jogellenes módon történt, mert a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 80. § (1) bekezdése, valamint az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: IÖISZ.) 5. § (1) bekezdése alapján a panaszos kizárólag az intézkedő rendőrök hozzájárulásának birtokában készíthetett volna hangfelvételt. Mindezek miatt a felvételen elhangzottakat figyelembe venni nem áll módomban.

A Mohácsi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztályának vezetője által készített 02030/105/20/2011.P. számú jelentésében nem szerepel a szolgálati fellépés módjára vonatkozóan információ. A kiegészítő jelentésben a r. százados előadta, hogy a napszaknak megfelelő köszönéssel, valamint bemutatkozással kezdte meg az intézkedést, és a másik rendőr is köszönt. A rendőrségi dokumentumok között nem szerepel olyan körülmény, ami a rendőri intézkedés eredményességét veszélyeztette, és ami miatt az azonosításra vonatkozó kötelezettséget elegendő lett volna az intézkedés befejezésekor teljesíteni.

A panaszos által készített és a rendőrség rendelkezésére bocsátott hangfelvétel ezzel szemben a panaszos állítását támasztja alá, mely szerint a felvételen hallható, hogy a panaszos és az egyik rendőr a napszaknak megfelelően köszönnek egymásnak. Nevét és azonosító számát azonban egyik rendőr sem közli a panaszossal sem az intézkedés kezdetén, sem később.

A hangfelvétel figyelembe vétele nélkül is megállapítható, hogy a panaszossal szemben intézkedő rendőrök az azonosításra vonatkozó kötelezettségüket maradéktalanul nem teljesítették – a rendőr ezen kötelezettsége abban az esetben is fennáll, ha a rendőr és az intézkedés alá vont személy korábbról ismerik egymást –, ezért a panaszosnak e tekintetben **helyt adok**.

2.) A panaszos sérelmezte igazoltatásának jogszerűségét, adatainak lekérdezését.

Az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése szerint *„a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”*

A Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdése alapján *„az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmánynyilvántartásban.”*

Fokozott ellenőrzés elrendelése esetében az alábbi jogszabály az irányadó:

Az Rtv. 30. § (1) bekezdés alapján, *„a rendőrség a bűncselekmény elkövetőjének elfogása és előállítására, vagy a közbiztonságot veszélyeztető cselekmény vagy esemény megelőzése, megakadályozása érdekében a rendőri szerv vezetője által meghatározott nyilvános helyen vagy a közterület kijelölt részén az oda belépőket vagy az ott tartózkodókat igazoltathatja.*

(2) A rendőrség az (1) bekezdésben írt cél elérése érdekében épületet, építményt, helyszínt, csomagot és járművet átvizsgálhat.”

Az Rtv. 20. § (ld. 4. oldal 1) pontnál)

A Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele szerint, a rendőrök a panaszost, illetve a biztonsági őrt az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdése alapján igazoltatták. A Mohácsi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztályának vezetője elsődleges jelentésében nem jelölte meg, hogy mi volt a jogalapja az igazoltatásoknak. A jelentésben az szerepel, hogy igazoltatást foganatosítottak, és a körözési rendszerben 8-as kóddal kérték le az adatokat, mivel az országos rendőrfőkapitány országosan fokozott ellenőrzést rendelt el. A r. százados előadta továbbá, hogy az igazoltatás során nem hivatkozott olyan indokra, hogy az elrendelt fokozott ellenőrzés miatt intézkednek, azonban a panaszost tájékoztatta annak érvényben létéről, és arról, hogy ezért 8-as kóddal kéri le az adatait. Az adatlekérésről szóló nyilvántartási lap szerint is a 8-as kóddal történt a panaszos adatainak lekérdezése.

A panaszos állítása szerint, a rendőr az intézkedése során a panaszos személyi igazolványát kérte el, majd közölte, hogy 8-as kóddal fogja lekérni az adatokat, mivel fokozott ellenőrzés van elrendelve. A csatolt hanganyagot a korábban (ld. 5. oldal) leírt okok miatt nem vettem figyelembe.

Megállapítható, hogy jelen panaszügyben a fokozott ellenőrzés keretében történő igazoltatásra hivatkozás – Rtv. 30. § – helytelenül történt, mivel a fokozott ellenőrzést konkrétan meghatározott helyre lehet elrendelni. A rendőrök az igazoltatás helytelen megjelölésével az intézkedés során szakszerűtlenül jártak el. Ugyancsak szakszerűtlenül jártak el akkor, amikor a panaszossal – kérdése ellenére – nem közölték az intézkedés Rtv. szerinti célját és jogszabályi alapját. Tekintettel azonban arra, hogy a panaszos bejelentést tett egy sérelmesnek tartott és bűncselekménynek vélt cselekményről, ezért az igazoltatás jogalapja helyesen az Rtv. 29. §-ának (1) bekezdés 1. fordulata lett volna, és – amennyiben valóban jogellenes cselekményt észlelnek a rendőrök, a későbbi eljárás érdekében - a panaszos adatainak rögzítése és ellenőrzése is indokolt volt. A panaszt e tekintetben **elutasítom.**

3) A panaszos a bűncselekmény miatt tett bejelentése nyomán a rendőri intézkedés elmulasztását is sérelmezte.

Az önkormányzati képviselő-testület működésével kapcsolatos jogszabályok:

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 12. § (3) bekezdése szerint *„a képviselő-testület ülése – főszabályként – nyilvános.”*

Az Ötv. 18. § (1) bekezdése értelmében, *„a képviselő-testület a működésének részletes szabályait a szervezeti és működési szabályzatról szóló rendeletében határozza meg.”*

A Mohács Önkormányzatának az önkormányzat és szervei szervezeti és működési szabályzatáról szóló 23/1998.(XI.20.) ö.r. számú (továbbiakban: SZMSZ) 12. § (1) bekezdése szerint „a képviselő-testület ülése nyilvános.”

Az SZMSZ 21. § (4) bekezdése szerint „a nyilvános ülésen megjelent állampolgárok a számukra kijelölt helyet foglalják el.”

A Képviselő-testületi ülések rendben történő lebonyolításáról szóló Mohács Város Polgármesterének 1/2009. számú utasítása (továbbiakban: Utasítás) II. fejezet 2.) pontja szerint, „a Képviselő-testület tanácskozása az arra kijelölt helyiségben történik. A tanácskozás megkezdése előtt illetéktelen személyek a tanácskozás helyszínéül szolgáló helyszínre – a polgármesteri Hivatal „A” épületének emelete – nem mehetnek fel. A tanácskozás ideje alatt a képviselő-testület tagjai, a kisebbségi önkormányzatok elnökei (helyettes elnökei), a jegyző, aljegyző, az önkormányzati intézmények és gazdasági társaságok vezetői, megbízottai; a polgármesteri hivatal szervezeti egységeinek vezetői, vagy azok megbízottai, a médiaszolgáltatók képviselői valamint a meghívottak (a továbbiakban: résztvevők) tartózkodhatnak. Az ülés megkezdése előtt a tanácskozás helyszínén tartózkodó illetéktelen személyek eltávolításáról a biztonsági szolgálat gondoskodik.”

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: SzVMt.) 26. § (1) bekezdés a) és d) pontja alapján, „a vagyonőr a megbízó közterületnek nem minősülő létesítményének őrzése során jogosult a területre belépő vagy az ott tartózkodó személyt kiléte igazolására, a belépés, illetőleg a tartózkodás céljának közlésére, jogosultságának igazolására felhívni, ennek megtagadása vagy a közölt adatok nyilvánvaló valótlanúsága esetén – a megbízó eltérő rendelkezésének hiányában – az érintett belépését, ott-tartózkodását megtiltani, és távozásra felszólítani; továbbá a jogsértő személyt magatartása abbahagyására felhívni.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök a telefonon tett bejelentése ellenére mulasztást követtek el, mivel bűncselekmény miatt kért rendőri intézkedést, de a kikerülő rendőrök nem tettek semmit sem a tényállás felderítése érdekében (, és nem jártak utána, milyen alapon, kinek az utasítására akadályozták szabad mozgásában). A panaszos állítása szerint azzal, hogy őt a biztonsági őrök nem engedték fel a városháza emeleti részére, megvalósították a személyi szabadság megsértése bűncselekményét.

A rendőrök a helyszínen meghallgatták a panaszost, majd a biztonsági őrök elmondását és az alábbiakat állapították meg. A biztonsági őrök – a fent említett utasítás alapján - addig nem engedték fel a panaszost, amíg a testületi ülés nem kezdődött el, utána szabadon felmehetett az emeleti részre, illetve az arra kijelölt helyen a zárt láncú televízióadásban vágatlanul nézhette volna a testületi ülést. Az önkormányzat épületében (vagy a képviselő-testület ülésén) a rend fenntartása nem a rendőrség feladata, arról maguk az önkormányzatok kötelesek gondoskodni. Jelen ügyben a biztonsági őrök – az SzVMt. alapján – a rend fenntartásáért voltak felelősek. A kérdéses napon ügyfélfogadás nem volt az épületben, illetve az önkormányzat tájékoztatása szerint – ügyfélfogadási napokon és azon kívül is – az épület emeleti része külön engedéllyel, előre bejelentett módon látogatható. Megállapítható, hogy a biztonsági őrök magatartása nem volt jogellenes, ezért a panaszos által sérelmezett cselekmény nem tekinthető büntetendő cselekménynek. Ez alapján pedig az intézkedő rendőrök jogszerűen jártak el akkor, amikor a panaszos telefonos bejelentése nyomán a helyszínen megjelentek, ott informálódtak annak valóságtartalmáról a felek meghallgatása alapján, és a tudomásukra jutott információk mérlegelésével úgy döntöttek, hogy – miután bűncselekmény gyanúja nem merült fel – további helyszíni intézkedésre nincs szükség. Megállapítható továbbá, hogy a rendőrség mint jogalkalmazó szerv nem jogosult a

jogszabályi rendelkezések felülbírálására, ezért a rendőröknek nem volt felhatalmazásuk arra, hogy az SZMSZ rendelkezéseinek esetleges jogellenességére hivatkozva a biztonsági őroket a panaszos ülésterembe történő beengedésére utasítsa. A fentiek alapján a panaszt **elutasítom**.

4) A panaszbeadvány szerint a panaszost az intézkedő rendőrök nem tájékoztatták panasztételi lehetőségéről.

A panasztételi lehetőségről történő tájékoztatási kötelezettséget a korábban említett Rtv. 20. § (2) bekezdés (ld. 4. oldal) szabályozza.

A Mohácsi Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele a panasz ezen része tekintetében információt nem tartalmaz. A Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály vezetője első jelentésében úgy fogalmazott, hogy a panaszosnak „megadta a szükséges jogi felvilágosítást a panaszjogáról”. A r. százados a kiegészítő jelentésben szintén úgy nyilatkozott, hogy a helyszínen szóban tájékoztatta a panaszost az érintett jogáról.

A panaszos állítása szerint, az intézkedés során a rendőr részéről a panasztétel lehetőségéről való tájékoztatás nem hangzott el. A panaszos által benyújtott hangfelvételt e tekintetben sem fogadtam el bizonyítékként a korábbi indokokra hivatkozva. (ld. 5. oldal)

A rendelkezésére álló információk alapján egyértelműen nem lehet megállapítani, hogy a rendőrség eleget tett -e a panaszjogról való tájékoztatási kötelezettségének, azonban figyelemmel a rendőri jelentés közokirati jellegére, az intézkedő rendőrök jelentésben írtakat elfogadva a panasz ezen részét **elutasítom**.

IV.

A Panasztestület az egyedi utasítás tartalmának megismerése nélkül is megállapította, hogy jelen panaszügyben a fokozott ellenőrzés keretében történő igazoltatásra hivatkozás helytelen volt, mivel az Rtv. hivatkozott 30. §-ának (1) bekezdése szerinti konkrét feltételek (közbiztonsági kockázat) nem álltak fenn, továbbá a fokozott ellenőrzést konkrétan meghatározott helyre lehet elrendelni. A rendőrség az igazoltatás helytelen megjelölésével sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A bizonyítékok (a panaszos állítása és az azt alátámasztó hanganyag, valamint az intézkedő rendőr válasza) alapján továbbá a Panasztestület azt is megállapította, hogy a panaszossal – kérdése ellenére – nem közölték az intézkedés Rtv. szerinti célját és jogszabályi alapját, amivel úgyszintén sérült az Alkotmány 2. §-ából levezetett tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet, melynek indokolását a III. rész 2) pontjában részleteztem.

A Panasztestület véleménye szerint, a rendőrség nem tett eleget a panaszjogról való tájékoztatási kötelezettségének. A Panasztestület a mulasztás miatt megállapította a panaszos jogorvoslathoz való jogának sérelmét.

A Panasztestület álláspontjával nem értek egyet, melynek indokolását a III. rész 4. pontjában részleteztem.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései 2. § (1-3) bek.;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. évi törvény 13. § (1) bekezdése, 20. § (1-4) bek., 29. § (1) bekezdése, 30. § (1) és (2) bek., 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 38. § (1) bekezdése,
- Ötv. 12. § (3) bek., 18. § (1) bek.,
- SzMsz. 12. § (1) bek., 21. § (4) bek.,
- Utasítás II. fejezet 2.) pontja,
- SzVMt. 26. § (1) bek. a. és d. pontja
- Ptk. 80. § (1) bek.,
- IÖISZ. 5. § (1) bek.,

Budapest, 2012. július „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány